GAZETA LWOWSKA.

W Piątek N^er. 64. 5. Czerwca 1829.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Hiszpanija.

Królowa Jejmość zapadła na żołciową katarową febrę i od d. 1. Maja nie wstaje z łóżka.

Nowsze wiadomości z Madrytu pod d. 7. Maja donoszą, że stan zdrowia Królowéj pogorzył się tak dalece, że się o jéj życie lękają. Z tego powodu zwołano kilku lekarzy Madryckich do Aranjuez. (D. A.)

Wielka Brytanija i Irlandyja.

W Izbie wyższéj złożono d. 11. Maia kilka petycyj od szewców, żądających zakazania przywozu francuzkich trzewików, tudzież od hodujących owce przeciw przywozowi obcéj wełny.

W d. 12. Maja przyszły w Izbie wyższéj pod rozwagę handel wschodnio indyjski i bil względem zmienionego postępowania sądowego w sądach nadwornych kanclerskich. Pierwszy przedmiot wniósł pod roztrząsanie Margrabia Lansdowne z okoliczności petycyi podanéj w téj mierze z Liwerpoolu. »Nie żądam bynajmniéj«, rzekł ten Lord, »od szlachetnego Xięcia (Wellingtona) ani któregokolwiek innego Lorda ostatecznéj odpowiedzi; owszem jest to mojém życzeniem, ażeby w żaden przedwczesny sposób nie postępowali w téj sprawie. Jakkolwiek bowiem zawsze o tém myślę, jestem jednak tak dalece przekonany o trudnościach połączonych z tém pytaniem, iż sam wstrzymywać się będę od wydania wyroku, zanim roztrząsnę ściśle wszystkie dokumenta mogące rzucić światło na ten przedmiot.« — Prezydent kontroli wschodnio-indyjskiéj (Lord Ellenborough) oświadczył także, iż przedsięwziął środki w celu złożenia Izbie dokładnego objaśnienia owego handlu, albowiem życzeniem jest rządu przedstawić Parlamentowi najdokładniejszy jego widok.

W Izbie niższéj wniósł pod rozprawy też rzecz P. Huskisson. P. Slaney uczynił wniosek, ażeby był wyznaczony osobny wydział do rozpoznania podatków od słodu i piwa, po niektórych atoli dyskussyjach w tym przedmiocie, cofnął go na powrót. Iony wniosek P. Pallmer względem zakazu widowisk walki byków, odrzucony został większością 73 głosów przeciw 28. — Następnie naradzała się Izba o zamierzonéj budowie przeznaczonego na rezydencyją królewską pałacu Buckingham. — Z okoliczności petycyi tyczącéj się praw zbożowych, oświadczył Prezydent biura handlowego, iż rząd nie ma zamiaru wprowadzać zmiany w tych prawach.

W dniu, w którym P. O'Connel miał się pokazać pierwszy raz w Izbie niższéj, już o trzeciéj godzinie Withehall i ulice parlamentowe zajęte były przez wyższe klassy. Najznakomitsze osoby cisnęły się do drzwi Izby, a mnostwo wyższych urzędników i znakomitych dam przybyło w powozach na dziedziniec starego pałacu w celu znajdowania się na tém widowisku. Galeryje Izby napełniały wielkie massy, a na ławkach wśród Izby i przed kratkami nigdy nie widziano tak wiele publiczności jak tą razą. O godzinie 4téj oznajmiono przybycie mowcy Izby; ucichło wszystko, a kto siedział, powstał jak zwykle dla powitania mowcy. Liczba obecnych Członków wynosiła 500, dla tego powstał niejaki śmiech, kiedy mowca po odmówieniu przez kapelana modlitwy przystąpił zwyczajnym sposobem do przeliczenia obecnych Członków, a to dla przekonania się, czyli potrzebna do kompletu Izby liczba 40 Członków znajduje się istotnie. Na oświadczenie mowcy, ażeby Członek, który ma zamiar złożyć przysięgę, stanął przy rogu stołu, pokazał się P. O'Connell prowadzony przez Lordów Ebrington i Dancannon. Sekretarz Izby zbliżył się do niego zwykłym sposobem i wręczył mu drukowany wzór przysięgi, z czego powstała między nimi dyskussyja tycząca się tegoż wzoru, jak to można było uważać z ich twarzy i poruszeń. Na co mowca odezwał się: »Jak uważam, zamierza szanowny Pan (O'Connel) złożyć przysięgę, jaką niedawno przyjęty akt Parlamentu przepisuje Członkom katolickim. Mojém zdaniem ci tylko Członkowie mogą wykonywać przysięgę, którzy po wejściu w prawomocność owego aktu wybrani zostali. Wybór szanownego Pana w Hrabstwie Clare nastąpił daleko wcześniéj przed tym aktem. Ztąd wnoszę, iż według porządku obowiązującego do czasu przyjęcia rzeczonego aktu, każdy katolicki Członek, przed objęciem miejsca swego w Parlamencie winien jest złożyć przed Lordem Stewardem Panstwa lub od niego zlecenie mającym, przysięgę hołdu i supremacyi, odtąd zaś winien takową złożyć przed stołem Izby. Na zasadach więc tego prawa, tudzież w skutek i dla utrzy-

mania godności i przywilejów Izby, czuję się obowiązanym wezwać szanownego Pana, ażeby się niezwłocznie oddalił z Izby.« (Wielkie wrażenie w Izbie.) Jak powszechnie wiadomo, można się odwołać do rozstrzygnienia téj rzeczy przez Izbę, a to albo przez petycyją, albo przez wniosek którego z jéj Członków, i jeżeli się to stanie, natenczas Izba będzie w stanie wyrokować nie tylko o słuszności albo o niesłuszności mojego postanowienia, ale także i o sposobie postąpienia, które osądziłem, iż należy przedsięwziąść. Z tego wszystkiego wynika, iż muszę raz jeszcze oświadczyć szanownemu Panu, ażeby się z Izby oddalił.« P. O'Connell skłonił się mówcy i Izbie i wyszedł z uszanowaniem. — W dalszym ciągu posiedzeń dnia tego pierwszy P. Brougham wystąpił z obroną P. O'Connella, żądając, aby mu Izba dozwoliła złożyć na stole swoje usprawiedliwienie przeciw wymaganéj od niego przysięgze. Po żywych sporach Izba odłożyła dalsze rozprawy w tym przedmiocie do d. 18. Maja.

Ważne pytanie o handlu ze Wschodniemi Indyjami i Chinami wniesione zostało d. 14 Maja wieczór formalnie do Parlamentu z wnioskiem, ażeby mianowany był osobny wydział do rozpoznania tego przedmiotu. Wszystko się łączy, ażeby położyć koniec panowaniu kupieetwa w Hindostanie, albo je tak ograniczyć, iżby więcéj szkodzić nie mogło. Następujące fakta: że wywóz angielskich wyrobów do Indyjów wschodnich rok rocznie ubywał, póki wyłącznie zarządzała Kompanija, a zaś od r. 1813, to jest od czasu, kiedy poniekąd został uwolniony, więcéj niżeli o 400 procent się zwiększył; że jéj handel z Chinami, który zawsze jeszcze do niéj wyłącznie należy co rok mniéj znaczącym się staje, kiedy tymczasem handel wolnego Singapore, która to osada jeszcze w początku 1819 r. była prawie pustynią, więcéj niemal uczyni, niż cały handel Kompanii: że wszystkie wschodnio indyjskie płody stają się pośledniejszemi w ręku krajowców, aniżeli podobne płody w całym świecie, i że tylko indyjskiemu Indigo, którego uprawą trudnią się Anglicy, przyznają pierwszeństwo na europejskich targach. Wszystkie te i tym podobne fakta zbyt są jasne i przekonywające, ażeby w uciśnieniu którego naród doznaje w potrzebie znalezienia dróg ubocznych dla naszych płodów kunsztownych i zbytku ludności, korzyść prywatna przemagać miała nad pożytkiem publicznym. Żaden z Dyrektorów Kompanii obecnych w Parlamencie nie śmiał sprzeciwiać się tym podaniom. Zdaje się także, iż rząd uczyni zadosyć żądaniom narodu w téj mierze; że atoli opierał się ustanowieniu komitetu, pochodzi to ztąd, iż żadnego nie upatrywał pożytku w rozpoczęciu tak ważnych poszukiwań bezgruntownéj zasady, i przy końcu posiedzenia.

Komitetowi Parlamentowemu uczynione będą następujące zapytania: 1) czyli rząd Indyjów ma być i na przyszłość w ręku Kompanii, albo też zupełnie zlecony staraniu Ministrów, a w takim razie, jakie mają być uczynione modyfikacyje? 2) czyli poddanym W. Brytanii ma być dozwolone osiadanie w Indyjach i zakupowanie dóbr? 3) czy handel z Indyjami powinien być wolny? 4) co uczynić należy ze względu handlu Chińskiego? — Zapytania wielkiéj wagi, których na jedném posiedzeniu rozwiązać nie można. (G. W.)

Wyspy Jońskie.

Dostrzegacz Austryjacki z d. 29. Maja pisze: »Podług listu z Korfu z d. 15. t. m., który dnia onegdajszego odebraliśmy, wydał Lord Nadkommissarz tych wysp, wskutek odebranych od rządu Angielskiego instrukcyj, odezwę do tutejszego Senatu w języku włoskim i greckim, podług któréj ze strony Anglii nie jest więcéj żadna z blokad Greckich uznana owych portów i brzegów, które leżą po za Peloponesem i Cykladami.«

Fregata Angielska Madagaskar i bombarda Etna stojące tu na kotwicy, wypłynęły onegdaj w kierunku południowym. Słychać, że fregata popłynie wprzód na morze pod Prewezą, aby właściwe władze Tureckie i Greckie o tym środku zawiadomić, a potém takowy wzdłuż bregów aż do Peloponezu zgłosić. Na teraz tak Angielskim, jakoteż Jońskim statkom wydają urzędy Jońskie portowe spedycyje do wszystkich punktów Grecyi.

Wieczorem d. 12. Maja popłynął na okręcie Jońskim parnym do Zanty Angielski Jeneralny Konsul w Konstantynopolu, P. Cartwright, który tu tegoż dnia z Ankony przybył. Sądzą, że okręt ten wiezie depesze do Hr. Capodistrias aby go o nieuznaniu owéj blokady zawiadomić.

Przypisek z d. 16. Maja rana. — Dzisiaj o świcie ukazał się blisko wyspy Angielski okręt linijowy Azyja pod Kapitanem Johnstonem; opuścił ón Neapol przed sześcią dniami. Wice-Admirał Sir Pultney Malcolm udał się na łodzi ku lądowi i wysiadł do pałacu Lorda Nad-Kommissarza, w którym dotąd bawi; Azyja stoi pod żaglami; zdaje się, iż niebawem odpłynie. P. Gordon nie znajduje się na pokładzie tego okrętu. (D. A.)

Francyja.

Monitor zawiera w 6 szpaltach dokładne zdanie sprawy Ministra spraw wewnętrznych Królowi Jmci o teraźniejszym stanie dróg i mostów we Francyi, tudzież dotyczące tego przedmiotu rozporządzenie królewskie. Okazuje się ze zdania sprawy, iż cała długość wszystkich dróg królewskich wy-

nosi około 8,631 lieues (na jednę lieues liczono 1000 metrów), z tych tylko 4,205 lieusu są w stanie dobrym 3166 lieues wypada zreparować 814 lieues ukończyć a 446 lieues zupełnie na nowo wybudować. Koszta ulepszenia, ukończenie i nowego wybudowania tych dróg wyrachowane są na 199 millionów fr. Ażeby zaprowadzić najściślejszą jak tylko można oszczędność i trudnemu zarządzeniu ta gałęzią nadać więcej porządku, wnosi Minister, ażeby ściśle odróżnić ulepszenia dróg od nowej ich budowy i ażeby do ostatniej szczególniej Departamenta i władze miejscowe czynniej się przykładały. Wydane wskutek tego rapportu Ministra rozporządzenie Królewskie datowane jest 10. Maja r. b. i składa się z trzech tytułów. Pierwszy mówi o podziale funduszów, drugi dotycze się potwierdzenia składanych planów i uskutecznienia robot; trzeci przepisuje postępowanie przy wykonywaniu budowy. (D.A.)

Królestwo Polskie.

— Z Warszawy dnia 26. Maja. —

Ogłoszono wyrok N. Pana wydany w zamku królewskim w dniu szczęśliwej koronacyi dnia 24. z. m., mocą którego N. Cesarz i Król ułaskawił wiele osób, skazanych wyrokiem sądowym na śmierć, skrócił nasz czes pobytu w więzieniach. Drugim wyrokim N. Pan umorzył rozmaite zaległości podatków (ten wyrok będzie częściami w gazecie naszéj umieszczony.)

Rozkaz dzienny do Wojska Polskiego.

W kwaterze głównej.

— Z Warszawy d. 11. (23.) Maja. —

Za najwyższym rozkazem.

Stósownie do Decyzyi najjaśniejszego Cesarza Jmci i Króla. Postępują na Podporuczników, ze szkoły Podchorążych piechoty, licząc starszeństwo od dnia (8.) 20. Maja r. b. W. Gwardyi. W pułku grenadyjerów: Sierżant starszy Alexander Łaski, Podchorążowie: Stanisław Łaszczyński i Wiktor Treter. W Piechocie. W pułku linijowym Jego Cesarzowicowskiej Mości Wielkiego Xięcia Michała Nr. 1, Podofficer Józef Dobrowolski. W pułku 5m linijowym, Podchorąży Ignacy Gierasiński. W pułku 2m linijowym, Sierżant starszy Julijan Garczyński. W pułku 7m linijowym, Podofficer Jan Grotowski. W pułku 4m Strzelców pies-ych, Podofficer Franciszek Wronowski. — Wykreślony zostaje z kontrol W sztabie głównym. Z części Jenerała Kwatermistrza Jeneralnego, Podporucznik Fortunat Czarnecki, zmarły w dniu (2) 14 Maja r. b.

Naczelny Wódz Konstanty W. X. R. zgodno z oryginałem, p. o. Szefa sztabu głównego Jenerał Brygady Siemiątkowski.

— Dnia (12.) 24. Maja. —

Stósownie do decyzyi Najjaśniejszego Cesarza Jmci i Króla. Postępują na wyższe stopnie. W gwardyi. Dowódca dywizyi jazdy gwardyi korpusu rezerwowego, Jenerał brygady Zygmunt Kurnatowski, na Jenerała dywizyi, zatrzymując dowództwo pułku strzelców konnych gwardyi i rzeczonéj dywizyi, oraz z przeznaczeniem na Jenerał-Adjutanta N. Pana. Szef sztabu korpusu rezerwowego, Pułkownik Henryk Milberg, na Jenerała brygady. W korpusie artylleryi i inżenyjerów. Pułkownik inżenyjerów, Antoni Sałacki, na Jenerała brygady. W Piechocie. Dowódca dywizyi 1széj piechoty, Jenerał dywizyi Jenerał-Adjutant Hrabia Stanisław Potocki, na Jenerała piechoty, z przeznaczeniem na dowódcę piechoty. Dowódca brygady 2giéj dywizyi 1széj piechoty, Jenerał brygady Hrabia Jan Krukowiecki, na Jenerała dywizyi, z przeznaczeniem na dowódcę dywizyi 1széj piechoty. Szef sztabu dywizyi 1széj piechoty, Pułkownik Józef Mroziński, na Jenerała brygady, z przeznaczeniem do pełnienia obowiązków Szefa sztabu piechoty. Dowódca pułku strzelców pieszych Jego Cesarsko-Królewskiéj Mości Nr. 1., Pułkownik Hrabia Piotr Szembek, na Jenerała brygady, zatrzymując dowództwo tegoż pułku, oraz z przeznaczeniem na dowódcę brygady 3ciéj dywizyj 1széj piechoty. W jeździe. Dowódca pułku Ułanów Jego Królewiczowskiéj Mości Xięcia Oranii Nr. 1., Pułkownik Jan Tomicki, na Jenerała brygady, z przykommenderowaniem do dowodcy dywizyi Ułanów. Dowódca pułku 2go Ułanów, Pułkownik Józef Dwernicki, na Jenerała brygady, z przykommenderowaniem do dowódcy dywizyi strzelców konnych. — Przeznaczeni zostają. Na Flügel-Adjutantów Najjaśniejszego Pana: W pułku strzelców konnych gwardyi, Pułkownik Bonifacy Jagmin; w pułku grenadyjerów gwardyi, Podpułkownik Franciszek Borakowski, i Dowódca pułku strzelców konnych Jego Cesarzewiczowskiéj Mości wielkiego Xięcia Alexandra następcy tronu Nr. 1., Pułkownik Antoni Jankowski, zatrzymują dowództwo tegoż pułku. W jeździe. W pułku strzelców konnych Jego Cesarzewiczowskiéj Mości wielkiego Xięcia Alexandra następcy tronu Nr. 1., Podpułkownik Ludwik Bukowski, na dowódcę pułku Ułanów Jego Królewiczowskiéj Mości Xięcia Oranii Nr. 1. W pułku 3cim strzelców konnych Pułkownik Stefan Ziemięcki, na dowódcę pułku 2go Ułanów. — Przeniesiony zostanie. W piechocie: Dowódca brygady 3ciéj dywizyji 1széj piechoty, Jenerał brygady An-

toni Pawłowski, na dowódcę brygady 2giéj téjże dywizyi.

D. 25go w zamku królewskim był bal galowy; i powtórnie oświecono domy stolicy.

Od dnia koronacyjnego przez cały tydzień odbywało się Nabożeństwo we wszystkich świątyniach Izraelitów Królestwa Polskiego. Nabożeństwo to składało się z hymnu i modlitwy, które na żądanie współwyznawców napisał Abr. Stern Członek Tow. Król. Warszaw. Przyjaciół Nauk; a na język Polski przełożył J. Gliksberg Sekretarz Izby doradczej. Dozór bozniczy tutejszy, wydrukował te modlitwy i rozesłał je przy stosownym cyrkularzu do wszystkich swoich współwyznawców.

Oddawna Warszawa niemiała tak wspaniałej illuminacyi jak na teraźniejszą wielką uroczystość. Pałac Rządowy Krasińskich z przyległym obszernym ogrodem, jaśniał tysiącami lamp i kagańców. Ogromny pałac Kommissyi Spraw Wewnę. z połączonym gmachem Kommissyi Wdztwa Mazowie. od 3ch ulic rzęsisto oświecony, sprawiał przepyszny widok. Pałac Kommissyi Rząd. Sprawiedliwości całkowicie był oświecony, w urządzeniu architektonicznem nader gustownem. Do rzadkich widoków w tym rodzaju należał pałac Kommissyi Rząd. Wojny; wszystkie gzemsy, okna, kolumny jaśniały, a przytym dodawały ozdoby cyfry NN. Państwa, orły Polskie, korony i krzyże wojskowe. Ratusz główny zdobiły piramidy na dole, w środku jaśniały cyfry NN. Państwa dźwigane przez posąg olbrzymi, a ogromna gwiazda blisko szczytu, rozrzucała promienie. Bardzo gustownie oświecono oficyny i kratę pałacu Namiestnikowskiego; nad którą unosiła się wspaniała korona w ogniach kolorowych. Pałace: Poczty, Hra. Potockich, Hra. Tarnowskich, Hra. Krasińskiego, brama uniwersytetu i wiele domów Krakowskiego przedmieścia mnóstwem światła jaśniało, ukończył widok tej ulicy dom Towarzystwa przyjaciół nauk, którego oświecenie należy do najgustowniejszych; zwłaszcza kopuły tworzącej potężną koronę. Na Nalewkach gmina wyznania Mojżeszowego, wystawiła świątynią jaśniejącą z tysiącami świateł, ozdobioną herbami i cyframi Monarchy i Monarchini, tudzież stosownym religijnym napisem. Przy ulicy St. Jerskiej Towarzystwo kredytowe ziemskie wspaniale swe mieszkanie oświeciło, zdobiąc je przezroczami herbów wszystkich Województw Królestwa Polsk.— Jednym z najokazalszych widoków przedstawiał pałac Prezesa Senatu, oraz cały przyległy plac z pałacami Kommissyi skarbu, banku i giełdy.

Na Krakowskiem przedmieściu w domu Hra. Bnińskiego (dawniej Pszennych) piękny obraz w przezroczu wyobrażał Anioła pocieszyciela trzymającego koronę, przy nogach jego klęczy Polska przy niej orzeł, godło narodu trzymający kartę konstytucyi i napis Wdzięczna Polska. — Przed mieszkaniem JP. Szymańskiego jaśniał obszerny portyk z cyfrą NN. Państwa.— Pałac dyrekcyi dróg i mostów przedstawił piękny widok; przezrocza dokładnego pędzla i wszystkie ozdoby bardzo gustowne. Wszystkie domy ulicy Miodowej rzęsisto oświecono, szczególniej balkony mieszkań JWW. Radcy Stanu Rembielińskiego, Hrabiego Fredry, Jenerała Djaków, Jeneralnych Konzulów Austryjakiego i Pruskiego, Lekarza Dworu Kinela, obszerny ganek domu W. Grabowskiego zajmowany przez P. Szowo. — W domu W. Petyskusowej jaśniała cyfra Wskrzesiciela Polski Alexandra I., a przy niej w obłokach NN. Państwa. W tymże domu w aptece Prof. Hejnrycha piękne przezrocze przedstawiało cyfrę Monarchy. — Na domie L. A. Dmuszewskiego w przezroczu widać było sławę ogłaszającą dzień pamiętny z napisem:

Dzień dwudziesty czwarty Maja
Drogim nawieki dla Warszawy będzie;
W nim widziała Mikołaja
Jak w świętym obrzędzie
Zasiadł na Piastów i Jagiełłów tronie,
W Polskiej koronie.

Mieszkanie JW. Ministra Wyz. R. i O. P. na rogu ulicy Elektoralnej jaśniało mnóstwem świateł, ozdobione oraz cyfrą Monarchy. Rzęsisto były oświecone pałac JW. Prymasa, brama przed mieszkaniem JW. rzeczy. tajn. Radcy Nowosilcowa, brama przed domem Hra. Józefa Krasińskiego; dom Brynera przy ulicy Nowiniarskiej.— Do opisu illuminacyi gmachu bankowego dodać należy, iż cały zarys i gzemsy, oraz kopuła były illuminowane, na jej wierzchu ogromny kaganiec. Sala giełdy wewnątrz oświecona miała przezrocze wyrażające NN. Monarchów w ubiorze koronacyjnym i Następcę Tronu w ubiorze swego pułku. Zjednej strony handel w postaci rzeki Wisły, którą wyobrażała kobieta lejąca z urny wodę, po której sternik czołnem płynie, a przy nim Ceres ze snopem zboża, z drugiej kunszta, to jest: budownictwo, malarstwo i górnictwo. Na galeryi muzyka przygrywała tańcującemu w sali ludowi aż do dnia białego.

(*Ciąg dalszy na stąpi.*)

W zeszły wtorek (26. z. m.), po trzeci raz oświecono wszystkie domy stolicy; pogoda sprzyjała i mnóstwo ludu do północy przechadzało się po mieście. Tegoż wieczora bardzo wiele znakomitych osób znajdowało się u JW. Hr. Sobolewskiego prezydującego w radzie administracyjnéj. — We środę w zamku królewskim, NN. Państwo przyjmowali powinszowania szczęśliwéj ko-

ronacyi. Tegoż dnia wieczorem w teatrze narodowym i francuskim dano widowiska bezpłatne. Wczoraj odbyła się uczta dla ludu. Rzadkiéj piękności widok przedstawiał obszérny plac przed pałacem Ujazdowskim. W środku stała rotonda na 13 gradusach. Szesnaście kolumn koryntckich utrzymywało kopułę, nad którą spoczywał orzeł polski; wewnątrz gzemsy ozdobione girlandami i orłami. Po obu stronach wystawiono galeryje architektury gotyckiéj; każda mieściła 1000 dam. Po całym placu symetrycznie urządzono obszérne namioty dla muzyki i tańców, huśtawki, karuzele, 2 fontanny w kształcie kolumny wytryskujące obficie winem; dwie fontanny w kształcie globów, dostarczające miodu; sześć źródeł, z których czerpano piwo; amfiteatra na widowiska, maszty z chorągwiami, a drugą połowę placu zajęło 100 stołów okrytych płótnem, na każdym znajdowało się dwadzieścia cztéry mis z potrawami i mnóstwo bułek, a przy każdym beczki z piwem. Od rana mieszkańcy stolicy wszelkich stanów, pojazdami i pieszo udali się do Ujazdowa, przybyło oraz wiele rolników nie tylko ze wsi okolicznych, lecz i odległych okolic; w ogóle znajdowało się osób do 80,000. — O 3 kwandranse na 1szą, N. Pan i JJ. CC. MM. Wielcy Xiążęta konno, otoczeni świetnym orszakiem Jenerałów i Oficerów, a N. Pani w karécie otwartéj, przybyli w miejsce uczty, przyjęci przez JW. Radcę Stanu Prezydenta miasta, a powitani okrzykami ludu, objechali cały plac i spoczęli w środkowéj rotondzie. Za danym znakiem, lud przystąpił do stołów i napojów; rozpoczęto widowiska, między któremi Herkules Rappo zadziwiał swą siłą. P. Kupareńko puścił balon; śmiałych 2ch chłopaków wdarło się na maszty i zabrało nagrody złożone na wierzchołku; odezwały się muzyki i nieprzestannie trwały okrzyki. NN. Państwo powtórnie objechali wszystkie miejsca uczty. Po ustaniu dészczu (który o wpół do 2giéj zaczął padać) ponowiono zabawy, a rozjaśnione słońce przyzwało pod Ujazdów resztę mieszkańców stolicy. Całe urządzenie tego miejsca jest podług rysu budowniczego W. Kropiwnickiego, który w 10 dniach tak trudne a oraz tak gustowne i powszechnie chwalone wykonał dzieło. — Wieczorem, NN. Państwo zaszczycili swą obecnością wielki bal dany przez miasto w głównym ratuszu; przyjęci przez JW Prezydenta i jego małżonkę, tudzież Urzędników Municypalności; rozpoczęli bal tańcem polskim i długo bawili. Sale ratusza nader świetnie były urządzone; na ustrojenie schodów dostarczył rzadkiéj piękności kwiatów ogród P. Ulbrychta.

JO. Xżę Radziwił Namiestnik W. X. Poznańskiego, przybył do Warszawy.

Przybył do Warszawy Baron Szpitzenberg Jenerał-Porucznik wojsk Wirtemberskich, wysłany od Króla swego. (K. W.)

Rossyja.

Dziennik Petersburski w najnowszych Numerach swoich, udziela części statutów orderu S. Anny; podług tych, order ten jest oznaką najwyższego upodobania za wierną i gorliwą służbę, za niezmordowane i nienaganne dopełnienie powinności. Nietylko duchowni, cywilni, wojskowi i nadworni urzędnicy mający stopnie Oficerów, lecz wszystkie inne osoby, którzy talenta swoje poświęcając krajowi w sposobie odznaczającym przyłożyli się do dobra powszechnego i sławy ojczyzny, mogą takowy otrzymać. Wojskowi, którzy za odznaczające się dzieła wojenne ozdobieni będą orderem trzeciéj klasay, otrzymają go z rozetą. Każdy wojskowy, który otrzyma order trzeciéj lub czwartéj klassy, ma służyć dwa lata mniéj, aby otrzymał order Sw. Jerzego. Liczba Kawalerów nie jest ograniczona. Po śmierci Kawalera muszą być ozdoby orderu Kapitule Zakonu wrócone; co równie nastąpi, gdy Kawaler posuniony będzie do wyższéj klassy; tylko Kawalerowie czwartéj klassy zatrzymują ozdoby. Będzie 104 komanderyj i 396 pensionatów; piérwsze przynosić mają rocznego dochodu 800 do 250 rubli, pensyje ustanowione są od 250 do 100 rubli.

Radca tajny i Senator Diwow zarządzić ma Kollegijum Spraw Zewnętrznych przez czas nieobecności H. Nesselrode. (P. D. K.)

— Z Wilna 2. (14.) Maja. —

N. Césarz Jmć przybył tu d. 1. (13.) Maja o godzinie 2 po północy, przy illuminacyi całego miasta i licznem zgromadzeniu ludu witającego Monarchę radośnym okrzykiem. Z powodu spóźnionéj pory, bal przygotowany przez Szlachtę odłożony został do dalszego czasu. O godzinie 9 z rana N. Pan przyjmował dowódcę 3ej dywizyi pieszéj, Jenerała Majora Skobolewa i Nominata Biskupa Wileńskiego X. Kłągiewicza; następnie Gubernator wojenny przedstawił N. Panu urzędników cywilnych i w obowiązkach dworu zostających. N. Pan po obejrzeniu frontu straży swéj z pułku pieszego Litewskiego, udał się pieszo na paradę zmiany straży na plac przed kościół katedralny. Liczne zgromadzenie ludu śpieszyło za ukochanym Monarchą, wołając w uniesieniach radości *Ura!* przez cały czas. Gubernator wojenny przedstawił N. Panu w czasie parady będących tu Jenerałów Adjutantów Gubernatora wojennego, i Policmajstra Miasta. N. Pan w wydanym rozkazie dziennym, oświadczył swoje

)( )(

zadowolenie z znalezionéj regularności i porządku w batalijonie wspomnionego pułku, i przeznaczył po rublu dla każdego żołnierza. —

Następnie zwiedziwszy N. Pan arsenał, szpital wojskowy, zamek, most nowo zbudowany, i Uniwersytet, o godzinie 1 z południa udał się w dalszą drogę do Warszawy. (K L)

Gazeta Pruska Stanu donosi z Odessy pod d. 8. Maja: »Najnowsze wiadomości odebrane z Warny, mówią wprawdzie, że Turcy attakowali Baltczik i Kawarnę, lecz nie potwierdzają wieści, która niedawno była w obiegu, jakoby Rossyjanie klęskę ponieśli. W Warnie i w Sizopolu wszystko w najlepszym stanie. Załoga rossyjska ostatniéj twierdzy bardzo ją umocniła, i wszystkie okoliczne wzgórza w sposobie tarasów bateryjami opatrzyła. Z Sizopolu zawinęło tu kilka okrętów, na których znajduje się kilka set Bulgarów, którzy tamże zbiegli, ponieważ cały kraj do koła aż do Adryjanopola spustoszony i nic nie pozostało, z czegoby się utrzymać mogli. — Flotta rossyjska ma się w zatoce Sizepolskiéj znajdować. (D. A.)

Kraków.

W dniu 23. z. m. wyjechali stąd do Warszawy deputowani JJ. WW. Xiądz Łętowski Senator, Kanonik katedralny krakowski, i Jacek Mieroszewski, Sekretarz Jeneralny Senatu dla złożenia najpowinniejszego hołdu uszanowania N. Cesarzowi Wszech Rossyj i Królowi Polskiemu Mikołajowi I., Opiekunowi Rzeczypospolitéj Krakowskiéj, w imieniu Senatu rządzącego.

Obwieszczenie Senatu.

(*Ciąg dalszy.*)

Art. 112. Gdyby się zdarzyło, iż który z Kandydatów stósownie do tego, co się w poprzedzającym artykule powiedziało, nie był przez Senat za dostatecznie kwalifikowanego uznanym, i przeto był z listy wykreślonym, a mimo tego mniemał mieć kwalifikacyje artykułem 19. konstytucyi przepisane, niewzbronne mu będzie przełożyć zgromadzeniu reprezentantów przez prezydującego w niém swoich powodów, popartych autentycznemi dowodami. Prezydujący zawiesiwszy obiory, winien będzie bez najmniejszéj odwłoki o tém odwołaniu się donieść Senatowi, który w téj mierze ostatecznie wyrzecze.

Art. 113. Zarzuty mogące być czynionemi, na mocy artykułu 111 i 112, powinny będą być wniesionemi przeciw wszystkim kandydatom (jeźli takowe miejsce mieć mają) na jednémże posiedzeniu, po którém żadne dalsze obiorów odraczanie nie będzie więcéj dozwoloném, lecz do nich przystąpić będzie należało, jak tylko odpowiedź Senatu nadejdzie.

Art. 151. Posiedzenia codzienne sejmu nie będą mogły być zagajane, jeżeli przynajmniéj dwie trzecie części całkowitéj liczby reprezentantów nie znajdą się obecnemi Gdyby reprezentanci zaniedbywali przychodzić na posiedzenia w takiéj liczbie, iżby przeto narady izby miejsca mieć nie mogły dla braku wspomnionego dopiero kompletu; prezydujący w zgromadzeniu wzywać ich będzie przez trzy następne dni do posiedzeń przeznaczone, ażeby nieobecność swoję usprawiedliwili. Gdyby zaś mimo tego przybywać zaniedbywali, bez dania ważnych przyczyn, Senat zawiadomiony o tém przez prezydującego w zgromadzeniu, rozpoznawszy usprawiedliwienia, wyrzecze na prezentantów lub delegowanych uchybiających zawieszenie ich w prawie głosowania w zgromadzeniu gminném i zasiadaniu w zgromadzeniu reprezentantów przez trzy następne lata; a wstrzymawszy czynności sejmowe najwięcéj na sześć tygodni, zwoła bezzwłocznie zgromadzenia gminne, celem obrania w miejsce przestawających urzędować reprezentantów, innych i uzupełnienia tym sposobem ich liczby. Gdyby zaś przypadek ten ściągał się do Senatora, lub Sędziego pokoju zawisłego od nominacyi Senatu, Senat uzupełni tę liczbę jak być może najspiesznićj W tym przeciągu czasu sejm pozostanie w zawieszeniu, i zachowawszy w zupełnéj mocy to, co już w niém wedle form konstytucyjnych znajdzie; odbywać będzie, po uskutecznieniu obiorów, dalsze swoje prace aż do uzupełnienia, jeżeli tego potrzeba wymagać będzie, czterech tygodni artykułem 10 konstytucyi przepisanych. Gdyby wypadek ten zdarzył się przed przystąpieniem do obiorów na urzędy, stan rzeczy dotychczasowy (*status qui*) pozostanie w téj mierze aż do wprowadzenia w urzędowanie nowo obranych. (*Dokończenie nastąpi.*)

(Do tego Numeru Gazety dołączony jest Ner. 23. Rozmaitości.)

Z powodu przypadającego święta w Poniedziałek nie wyjdzie Gazeta.

Redaktor: Mikołaj Mihalewicz; Drukiem: Piotra i Augusta Pillerów.